

PERIÒDICH VERMELL.

•• SALUT PÚBLICA •• INTERESSOS POPULARS •• ARTS Y LLETRAS ••

BOS QUARTOS LO NÚMERO SUELTO: TRIMESTRE EN ESPAÑA 7 VUYT BALS: LO NÚMERO SUELTO DOS QUARTOS: UNIO POSTAL SETZE RAUS TRIMESTRE: NÚMERO SUELTO DOS QUARTOS

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Ronda de l' Universitat, 96. BARCELONA.

LOS COLABORADORES EN ESPAÑA SOLIDARISME MES QUE DE LAS AFIRMACIONS EMESAS EN LOS ESCRITS FIRMATS PER ELS: S'OLS LA REDACCIÓ ES RESPONSABLE DE LO QUE EN VA FIRMAT

Lo N.º 5 de La Tramontana aparegué per extraordinari lo dia 16

¡¡ Á FORA !!

Un senyor, conservador més recalcitrant que lo mateix Cánovas, havia sigut ministre tenint per confreres á n' en Toreno, Romero Robledo y companyia. Aquest bon senyor es l' Orovio, aquell subjecte que ab una circular tan célebre com ell, obligá ab bonas paraulas á que deixessin las cátedras que desempenyaban eminençias com en Salmeron, Castelar, Moret, Figuerola, Montero Rios, Merelo y altres, reemplaçantlos per una fornada de aquellas ratas de sagristia que cantan *Ruja el infierno, brame Satan*.

O, explicat en altres termes: va ferse ab los catedráticos que saben ahont tenen la ma dreta, com ara 's fa ab los Ajuntaments que no coneixen las *becerolas* en quant á administrar bens del comú.

O, més ben explicat: se 'ls va treure arbitrariament.

Aquell acte, que en catalá se 'n diu tirar la pedra y amagar la má, produhí tal rialla entre la gent de missa, que no sé quants varen trobarne de boigs l' endemá d' haber circulat la noticia.

Pero pocas son las vegadas que las riallas no acaban ab plorallas, y velshiaquí que ells mateixos comensaren á posarse la por al cos; cridaren quart y ajuda, potser perque alguna gitana va dirlos la *malaventura* que se 'ls hi esperaba. Trobantse sols, com los gallegos del quènto, varen barrinar com podrian sortir del apuro. Semblava que sentissen olor de freixa y temessen alguna garrotada.

La divina Providencia los illuminá y nasqué una especie de lliga-cama del retrocés, que batejaren ab lo nom de *Unió catòlica*.

Un dia, al despertarnos, los espanyols sentirem un gros tarrabastall. Habia caygut lo ministeri.

Los ultramontans digueren: — ¡ Ab un xich més! ¡ Si 'ns atrapa descuidats!

Y pe 'l pecat d' haber rigut tant, comensá á sortirlosi una especie de floronco que tots los metjes deyan acabaria per ser un mal lleig. Y 'l mal creixia, creixia. Pero com (gracias á) los sentiments humanitaris tenen fondas arrels, un tal senyor Albareda, cirurgiá per més se-

nyas, receptá un contra-veneno á la circular del Orovio, que de retop los hi reventá 'l bony.

¡Aquí foren los ays!

Tots los de la familia se sentian del dolor que un cop tan brusco habia produit en lo deshauciat malalt, y tots gemegaren y gemegan encare.

— ¡Jo protesto! — ¡Jo també! — ¡Jo no puch soportarho! — ¡Ay! — ¡Uy! — ¡Protesto, protesto!

Y 'ls crits aquells se perdieron en el vacío.

— ¡A fora! — digué l' Albareda; y separá 'l mal; y com desapareguda la causa desapareix l' efecte, ja no hi ha floroncos que serveixin de des'orb.

¡A fora, plagas, á fora!

¡Fora plagas! ¡quina feyna més llarga 's prepara á qui vulga proposarho! Mirin si deu serho que després de la plaga negra n' ha comparegut un' altre, sino tan fenomenal com la primera, bon xich més molestosa. Los gobernadors tenen l' encárrech d' extirparla. S' enomena *filoxera municipalis* y pertany á la familia dels *conservadors*.

Barcelona, Manresa, Tortosa, Girona, Mataró, Badalona, Sabadell, Masnou, Sant Gervasi de Cassolas y una porció d' altres poblacions catalanas vos explicarian quanta d' angunia han sofert trobantse atacadas de semblant plaga. En Gonzalez de Tortosa, don Pere de Manresa, en Mollera de Girona y 'ls Batlloris de Barcelona son tipos acabats de la familia aquesta.

Algú diu que habian fet més estragos que 'l drach de Vilafranca; pero jo, fillets, me guardaré be prou de dirho, perque no conech un sol conservador que s' haje menjat cap criatura, pero crech que n' haurán fet de las sevas, perque á Tortosa celebraren la cayguda d' en Gonzalez ab una gresca que semblaba tornessem á trobarnos en plé Carnaval. A Barcelona no 'ls diré més sino que *LA TRAMONTANA* vengué molts mils ezemplars del número extraordinari dedicat á la mort dels *fvallers* de mala lley.

Vejin si tothom debia estar de bon humor.

Pero ab aquesta plaga passa una cosa especial. No hi valen las malediccions, ni res de Deu; es necessari recorre al insecticida, que, si be repugna un xich per ser un medi massa contundent, en cambi te la ventatja d' extirpar lo

mal d' arrel, y son molts los que per arribar á un fi no reparan en los medis.

¿Que la filoxera negra protesta ó 's queixa?

¿Circular nova pe 'ls bigotis!

¿Que 'ls municipis antipáticos al país fan lo tonto per toca 'l dos? — Millor; aixís tindrem la satisfacció de veurels treure.

¡A fora! ¡a fora! ¡a fora plagas!

E. K.

SANT JOSEPH

Avuy sembla un jorn festiu que tót lo mon se belluga corrent com una faluga, y á fe que ignoro 'l motiu.

Tot son dulces, ramillets, gent elegante y mudada; res, com si fós la diada dels capons ó 'ls panallets.

¿Donchs sabeu que trobo estrany tant trasbals y moviment, tant aná y venir de gent ab dalit y gran afany?

¿Qué será? ¿qué no será? ¿qu' es aixó? ¿quin dia som? Mireu, sembla que tothom ni s' adongui del que fa.

¿Qu' es estrany! ¿qué hi deu haber? ¿no porta pas re 'l diari? porta, noy, lo calendari que vull veure qué pot ser.

Vejam lo que diu aqui: avuy ne tenim dinou... dia diez y nueve, prou; sant Joseph, ¡ah! vetaquí.

Ara ja entench lo misteri, vetaquí 'l gran moviment; jo pensava, francament, ¡qué dimoni pot haberhi!

Donchs avuy es lo patró dels Josephs, y bé, ¿qué pagan? aixó no val, que s' amagan: vaja, vaja, Josephó,

que tingas un felis dia; y donchs, ¿que no pagas re? — L' any vinent t' ho pagaré, que hi haurá més alegria.

Aquest any estém de dol, no estich per brochs ni per broma, dispensam, eh? — Be, res, home. — Te convido... á pendre 'l sol.

MIQUEL SERVOLÉ

ASSESSINAT DE L' EMPERADOR RUS

Retalls presos de la premsa nacional y extranjera respecte á la mort del emperador de Russia:

«Las noticias que referents al atentat se sequeixen rebent, confirman que 'l individu que l lensá la segona bomba, qu' ocasioná la mort del Czar, tambe vá morí, quejant ab lo cap destrossat.»

«S' han pres en Sant Petersburg midas de precaució temense nous atentats. Las tropas permaneixen en los quartels. Están vigiladas militarment las avingudas dels gasómetros.»

«L' Intransigent publica una carta de Ginebra en la qual se diu que lo 13 del actual rebé lo emperador un avis sobre lo que anava á succehirli. Anyadeix que lo Comité dels nihilistas li intimá en igual fetxa que donés llibertat al poble.»

«Lo dia 16 aparegué en las cantonadas de Paris lo següent pasquí:

«Los socialistas revolucionaris de Paris felicitan calurosament als nihilistas russos. Ab l' acte enérgich que acaban de realisar, han demostrat á tots los desheredats de abdós mons com desapareixen los tirans, y esperan que la lliació no será olvidada.»

«En la sessió del dia 15 de la Cámara de diputats de Fransa. Mr. Talandier protesta contra lo fet de haber suspés ahir la Cámara sa sessió ab motiu de la mort del Emperador de Russia, fundant sa protesta en que las nacions monárquicas no han demostrat son sentiment ab midas análogas al ocorre parecuts trágichs successos en las repúblicas.»

«En Berlin se creu que la mort del Emperador Alexandro ha sigut resultat d' un complot fraguat entre 'ls alts personatjes del imperi, temense qu' estalli en Sant Petersburg una revolució.»

«La premsa russa diu que 'l estudiant prés, Russakoff, tractá d' envenenarse en l' acte d' arrestarlo.»

«Lo Comité revolucionari persisteix en sos plans; habent causat gran sorpresa la circular enviada á la premsa de Sant Petersburg glorificant l' éxit de son últim ensaig, calificantlo de acte salvador.»

«Sorpren lo valor que manif. stan ab sas declaracions los nihilistas presos, los quals confirman espontáneament sa participació en lo complot, assegurant que tenen adoptadas decisivas resolucions que forsosament han de realisar la llibertat de Russia.»

«Presentats alguns reos devant del individu que sigué víctima de la explosió, declararen que era lo company seu, encarregat de tirar la primera bomba. Interrogats sobre la causa de la mort de dit individu, digueren que va cumplir heróicament son deber, pues morí á consecuencia d' haber volgut assegurar lo perfecte resultat al l lensar la bomba. Registradas algunas casas de nihilistas s' han trobat, en lo domicili d' en Rusakoff materials pera bombas y manifestos excitant á las masses.»

«Al presentarse lo nou emperador devant dels dignataris del Imperi, digué derramant copiosas llágrimas:

«Demano al Tot-Poderós que no permeti que mon fill pugí al trono á consecuencia d' un horrorós percans com el que m' obliga á mí á cenyirme la corona de Rusia.»

«Lo cotxe en que anaba 'l Czar estava blindat, per qual motiu, si be que la bomba estallá entre las rodas, no hi causá sino petites averias. Al baixar l' emperador digué: «¡Encara 'ls nihilistas!»

«La matinada del dia en que aixó tingué lloch s' habian fixat en las parets del palacio Miquel pasquins posant en coneixement del poble rus que aquell dia moriria l' emperador.»

«De las investigacions practicadas, respecte al assassinat del Czar, resulta que no se hauria lliurat del atentat encara que hagués variat de camí, puig que 'ls assessins tenian previst lo cas y habian minat lo carrer y 'ls jardins fins lo picadero. En cas de haber explotat haurian volat mansanas senceras de casas.»

«Las bombas l lensadas tenen una serie interior de tubos de cristall plens de materias ex-

plissibles, colocadas en una bomba de cristall molt gruxut dintre d' altre bomba, quedant al mitj de las duas un espay plé d' agua.»

«Cada dia se recullen novas provas de que en las conspiracions nihilistas hi tenen una gran participació las senyoretas mes il·lustradas de las Universitats.»

«Lo 13 de Mars del present any ha sigut mort lo emperador Alexandro, víctima d' una bomba d' Orsini l lensada pe 'ls nihilistas; y lo 13 de Mars de 1858 pujaba al catafalch Orsini, que habia atentat contra la vida del Emperador dels francesos.»

LOS CORBS

.....

Al mitj d' una singlera d' aspre y pelat rocam, n' hi ha una cova hont nian molts corbs de cap pelat.

Los petits ne mormuran:

—Avuy los temps van mal.

¡Qué s' han fet aquells dias

en que Miret, Savalls,

y tants ilustres homes

com ells, á cada pas

expléndits nos donavan

sibaritichs sopars?

Llavoras may mancavan

munts de sangnanta carn,

pera matar la nostra

may prou saciada fam.

Mes ¡ay! qu' avuy en cambi

tenim que dejunar.

¡Malhaja qui predica

entre los homes, pau!

—No 'n passeu cap quimera,

que no os faltará carn,—

un corb los va respondre

que conta ja cent anys:

—Mientras com bens los homes

se deixin gobernar,

no faltará qui 'ls porti

com bens á degollar.

UN GANXET

COSAS DE LA QUINZENA

Per fer una revista, avuy, la dificultat está en saber per qué s' ha de comensar.—Hi ha tantas y tantas cosas per dir! Afortunadament tenim de parlar de Madrit y aixó resol lo problema. D' aquest modo d' un tret matem dos pardals, provém que lluny de malvolensa tenim tals simpatias per la capital del Pan y Toros que li concedim la supremacia y trayém estorbs de per mitj.

Lo més trascendental, lo que més preocupa als madrilenys es lo que pensa, lo que fá, lo que diu en Posada Herrera; se li espian los moviments, se prenen notas dels seus gestos, se taquigrafian las sevas paraulas y s' contan rellotje en má los minuts y segons que duran las entrevistas que té ab en Pere, en Pau y en Berenguera y demés personatjes per l' istil, que no poso per no fer la llista massa llarga. Burrango si es important tot aixó per Espanya... D' aquí que 's telegrafihí punt per punt y randa per randa desde allí á totas las provincias perque 'n pugui tenir coneixement fins el misero (ho te de ser molt) que en un concepte ó altre no pagui un céntim al Estat, al del Consell d' aquest nom y com á president y assistinhi no se qui y no se quants ab cárrech al pressupost é ingrés á la seva butxaca particular n' ha prés possessió lo indicat benemerit fulano. Aquest es l' últim telégrama rebut y com que hi sonan pistrinchs deurá ser lo epilech de las noticias. Ja no 'n deurém rebrern' cap més á ménoés que fassi lo bot ó alguna rarsa.

Després de lo nombrat, ocupá l' atenció de Madrit un gran meeting que s' verificá, en lo qual los oradors se contrapuntaren á véurer qui podria dir més mal de la nostra terra; tots se portaren brillantment pero 's distingí en los atachs un tal senyor Buronat. Per Barcelona 's diu que 'l telégrafo al trasmetrer la noticia se va deixar, al notificar l' apellido de aquest senyor, una erra: es á dir que 'l seu nom no es Buronat, sino *Burronat*.

¡Qué han de fer los petits? lo que veuhen fer als grans. Com que á l' endemá de haver pujat lo nou ministeri ja no quedava una plassa que valgués la pena per ocupar, ara tenim que en lo ministeri hi ha sollicituts presentadas pera servir doble número dels destinos que te, incluinhi 'ls de bastaix d' aduana. Lo ministre diu que está agoviat y que no sab com sortirsen; á fe que es ben sencill, que doblin las plassas, que de cada una en fassin dugas, qu' ocupin á tots los pretendents,

que mengi tothom. Aixó array posant doble contribució se tenen y cobran quartos.

De Madrit fem un salt una miqueta gros y anemsen á Russia. Una bomba explosiva tirada als peus del Czar lo deixá sens vida. Morí 'l Alexandro II, dihuen á las tres y á un quart de quatre Alexandro III ocupava 'l puesto del seu pare. Vamos que 's terrible aixó d' haver de ser rey.

Aquest de que parlém ni ha tingut lo que 's diu temps de plorar á son pare. Ab tota franquesa, lo compadeixo.

Rompem la costum y per primera vegada lo que 's un verdader signe de que poch á poch se va lluny, los periódichs lliberals anunciaren lo dissapte passat la inauguració de una llotja masónica ab lo expressiu nom de «Avant.»

Se dugué á efecte com se anunciá, en lo indicat dia de una manera brillant, segons aseveran varios que hi assistiren. Nos en congratulém ab major motiu perque es la primera llotja catalana.

Lo gran, lo bo, lo sublime, lo que 'ns hem reservat pel final es la sortida *ab irato* del magnífich, digne y memorable ajuntament que teniam, compost de las celebritats que capitanejava en Fontrodona.

Tot Barcelona se 'n alegrá y si no 's rebé ab entusiasme la notícia fou perque al mateix temps se doná la llista de las personas que componian lo que devia substituhirlo y no 's hi va trovar diferencia. Ve á ser alló de si 'm embrutas t' enmascaro.

No tardarém gaire temps, prou que 's veurá, que 'ls barcelonins exclamen á coro:

—No valia pas la pena de haver tret á l' altre ajuntament, per havernos clavay aquest altre.

Tal vegada en la próxima revista, fentnos eco de la opinió pública, preguntarem: ¡quán lo treuhen? Ara ja hi hem perdut l' agra; ara ja hi estém acostumats.

Rosendo ARÚS y ARDERIU

SONET

Tothom fa vots perque LA TRAMONTANA lluny se n' emporti en alas d' un fort vent, los vicis y defectes de la gent sens deixa 'ls descansar ni una setmana.

No falta, se sab bé, qui l' hi demana que al maliciós s' endugui y maldient, no menys que al qui fa 'l mal y al qui 'l consent, y al qui parla ab superbia soberana.

Mes si cada hi comensa la reforma per si mateix, sens compassió ninguna, y á la virtut sens trampas pren per norma, no trobará cap hom á qui dar inorma, que no farà ningú la vida tuna, y ovirará sols-tacas á la lluna.

S. S.

A Sant Feliu del Llobregat tenen un rector que ni fet d' encárrech.

Un pobre pagés, faltat de recursos, está malalt y 's troba impossibilitat de treballar las terras. Los companys seus acordan anar junts lo dia de festa á conresarli la vinya, cosa que vostés y tothom que tinga una mica de bons sentiments trobará molt conforme. Donchs, lo senyor rector de Sant Feliu no ho creu així y desde la trona tira mil impropers contra 'ls que no santifican las festas.

Ben pensat; aixó sí que está be, molt be.

¡Ahoñt s' es vist una heretjía com la de ajudar á un desgraciat en dia de festa?

¡Malaguanyada Inquisició!

La Diputació Provincial de Barcelona també será cambiada.

Es precis donar destinos als amichs...

En Collaso y Gil dihuen que será president. Are comprench més alló de l' unió de totas las fraccions del partit constitucional.

Los frares premostenses s' han recullit en l' hospital de Manresa sense que hi tingan cap dret.

Hem averiguat que allá fins ara no mes hi habian monjas.

Ja ho comprench; tenian por d' estar soletas.

¡Santa companyia!

A Cádiz ha naufragat la *Virgen de la Cinta*. Y después dirán *fiate de la Virgen...*

Los periódichs de Palma se queixan perque un tal pare Barris sembla que desde la trona de la Catedral, després d' haberse desfogat contra 'l racionalisme, posá al govern com... de las festas, á propòsit de la circular del ministre de Foment Sr. Albareda.

Los diaris aludits no 's contentan en trobar malament l' actitut del prebere, ni ab posarho en coneixement del senyor bisbe de Mallorca, sino que un d' ells, *El Comercio*, copia una pila d' articles de la lley que 'ns regeix, sobre lo predicar certas cosas.

Jo no trobo pas bé aixó que fan aquells periódichs; deixeu los esbrabar als capellans, deixeu que cridin. Aixó proba que no poden fer res mes, y be se 'ls hi pot permetre un desahogo semblant.

Mientras no mes siga aixis..

Traduhim.

«Habem sentit censurar durament á personas tan religiosas com timoratas lo llenguatge empleat un d' aquestos últims dias per cert predicador novell en Sant Nicolau, de Palma.

«Sembla que un d' aquestos dias s' ocupá de la corrupció de l' antiga Roma ab frases tan expressivas, y pintant tan al viu certs detalls, que tothom se tapaba las orellas.»

¡Quina precocitat!

Ab l' Ajuntament de Tortosa ha passat la segona part, corretjada y aumentada, del de Barcelona.

Alli hi havia una corporació que feya y desfeya á tort y á dret per protegir amichs, y tenia un arcalde digne d' estar entre los habitants de l' Africa.

Com totas las corporacions d' aquesta mena, també debia son origen á serenos, mossos, empleats, etc.

Es un vici que ha fet forrolla entre 'ls conservadors.

Entre las sevas *disposicions* hi havia la d' haber seqüestrat y desterrat una imprenta; la del *Noticiero*.

Y per fer economías suprimia l' Institut.

Que se l' hi dongui un privilegi d' invenció.

Y vetaquí que ara, com planta danyina, se l' ha arrancat de soca y d' arrel, treyntlo á *caixas destrempadas*.

Y la imprenta *desterrada* ha tornat, y la població de Tortosa ha fet lluminarias, han sortit músicas é hi ha hagut gresca en gran.

Vetaquí lo únich de bó que tenen los conservadors. Que 'l dia que cauhen lo poble sol ferhi un xich de brometa.

Al ser proclamat Alexandro III emperador de Russia, ha donat un manifest que, entre altres cosas, s' hi llegeix lo següent:

«.....L' Omnipotent ha volgut, en las sevas impenetrables decisions, sometre la Russia á una prova cruel y cridar á sa presencia al emperador Alexandro II.....» etc., etc.

¡Vaya un modo de passar recados que te la Divina Providencia!

Lo nou Ajuntament de Barcelona ha comensat ja fentne una de las sevas.

Al presentarse sobre 'l tapete la qüestió de reforma interior del dit Ajuntament, ha acordat *aplassarla*.

Senyors regidors, aixó d' *aplassar* no fá per casa; si la reforma es necessaria, ferla desseguida, y si no volen reformar res, tinguin la franquesa de dirho.

Al pa, pa; y al ví, ví. Cla y net.

Aquesta setmana lo nostre taquígrafo Sr. K., quan ja desesperaba poder trobar á n' aquell parell de jovenets que sempre retallan la capa als pintadors de quadros al oli, va poder averiguar que 'n Llatzer havia sortit á fora per pendre quatre croquis, aprofitant la bonansa de aquestos dias. Pero com tenim entés que 's carterarán sobre lo que hi hage de nou en los establiments d' art, ja procurarem que 'n Tomás nos donga 'l borrador de las cartas perque 's en enterin nostres lectors.

L' ABNEGACIÓ

POEMA ÈTICH

Continuació

Vaig á darvos tantas solfas que per tothom n' hi haurá; pero muixoní y cuydado ¡ que no vull sentirne cap.

Tothom l' instrument al morro (no parlo pe 'l contra baix ni per los platets, ni l' arpa, ni pe 'l bombo, ni 'l timbal); tothom la vista á la solfa, sonarém ab té de fá, que á més de ser tó molt sério te un sol bemol á la clau.

Jo encara recordo ab pena los congressos catalans, en que ferem tanta pega, tanta pifia y disbarats desafinant casi sempre y fins perdent lo compás; per seguir un tó ridicul que cap orquesta usa may, lo tó de Sol sostenido y menor, per més estrany, portant cinch d' aquells enredos enganxats allí á la clau.

Y no estich ja per més bromas, vos ho dich per endevant; ó soneu al tó que us dongui ó us envio á can Pistras, que de las vostras ximplesas sempre m' emporto algun blau.

Ara aném á una altra cosa que també es interessant:

De paper n' haurá qui 'n vulga, com he dit per endevant; feume una lista de tots, del més petit al més gran, que tots cabrán á la orquesta y fora rivalitats; pero com la democracia, tal com jo la entench enguany, exigeix ordre complert que no 's puga alterar may, y l' ordre no 'm fá cap gracia sense la basa essencial de gerarquias y classes y de distincions socials y diferencias legals y qui mani per dret propi y qui obeheixi callant, dividiré aquesta orquesta en tres classes principals; com si diguessim, un príncep, uns senyors y uns menestrals.

Lo de príncep jo m' ho quedo perque ho crech molt natural; als vuyt que han dut la bandera de la guerra entre 'ls companys y que més s' han distingit per sas grans rivalitats, á fi de que aquestas cessin al veurers tots igualats, los deixo nombrats, desde ara, directores de segon grau sens instrument ni batuta, puig que res dirigitán ni han de tocar cap pito, pero ab un nom retumbant, ab lo nom, que 'ls distingeixi com als senyors dels vassalls, de presidents honoraris de la orquesta Castelar. Y jo formaré ab aquestos sens baixar del pedestal, solzament perque la suma no siga un número par.

Rufo MESTRAL

(Seguirá.)

—Que m' en diu, senyora Laya, d' aquell que han mort?

—Diuhén que era molt dolent, que havia fet tantas maldats en moltas personas de be...

—Y ¿no hi havia un presiri per un homenet aixis?

—¡Com que era dels grossos!...

Tenim entés que hi han dos subjectes que tractan d' amagar l' ou als electors de Reus.

Se parla d' un tal Quitxo, y 'l seu célebre exsecretari.

¡Obriu l' ull, reusenses! Si encara ningú vos ha amagat l' ou al clatell, procureu que sempre puga dirse aixis.

¡Diantre! Quin rebombori á Portugal. Sembla que se 'ls hi hage infiltrat aquell esperit demagógich del 68.

—¡Mori en Pere! ¡Mori en Pau! cridan per tot.—Reyna santíssima ¡quins disbarats!

Quan penso que 'ls portuguesos son vehins nostres m' esborrono, perque no 'm sé treure de la memoria un refrán catalá que resa sobre aixó dels vehins.

Habem rebut lo discurs que 'l distingit advocat, D. Joseph Maria Vallés y Ribot, pronunciat en defensa del dret catalá en lo Congrès de juriconsults.

Així mateix en Joan Molas y Casas nos ha enviat un exemplar de la parodia *Lo Xiu... Xiu...* que tant d' éxit obté en lo teatro catalá y de la qual n' ha despatxat ja duas edicions y está acabant la tercera.

De las Localizaciones Cerebrales. Importants discursos pronunciatos per lo doctor don Alexandro Planellas, en l' Academia de Medicina y Cirujía de Barcelona. Elegant folletí de 48 páginas en quart, ilustrat ab grabats, y que l' autor cedeix á pesseta l' exemplar.

Agrahim la deferencia.

En lo próxim número publicarem lo segon article dels que está escribint pera LA TRAMONTANA lo reputat escriptor Lluís Carreras, ab lo títol de «Perfils de la vida musical en Italia.»

XARADA

¡Ma noy; dos tres hu dos tersa que te la hu quatre tres! ja pots ben dir, dos primera, que deu costar molts diners. L' ni regalá son promés, lo germá de la hu quatre, que 'n lo tot n' es molt entés y sempre gasta la plata.

ACSOIB

TRENCA-CLOSCAS

LLIBERTAT

Formar ab aqueixas vuyt llettras las següents paraulas:

- 1.ª Lo primitiu de llibreta.
- 2.ª Lo que serveix per lligá.
- 3.ª Lo que las fábricas tenen.
- 4.ª Lo qu' engresca als joves.
- 5.ª Lo nom d' una dona.
- 6.ª Un instrument musical.
- 7.ª Lo que molts compran per ser richs.

E. DE LLANTIA

GEROGLIFICH

+ S I 3 +
 S I 3 S I

FLAQUER

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DELS NÚMEROS PASSATS

Número 4. — XARADA: Hor-xa-ta.

GEROGLIFICH Lo riu Ter á Set Casas naix

Número 5 (extraordinari).—XARADA Font-ro-do-na

SALT DEL CABALL

Oh tú, sabi Ajuntament, que t' han fet tocar soleta: ¡cóm matarém l' estoneta si 'ns faltas tant de repent! ¡Tanta tela que 'ns han dat! ¡qui ho diria que tan breu...? ¡ploreu, regidors, ploreu, que l' arrós ja s' acabat!

CORRESPONDENCIA

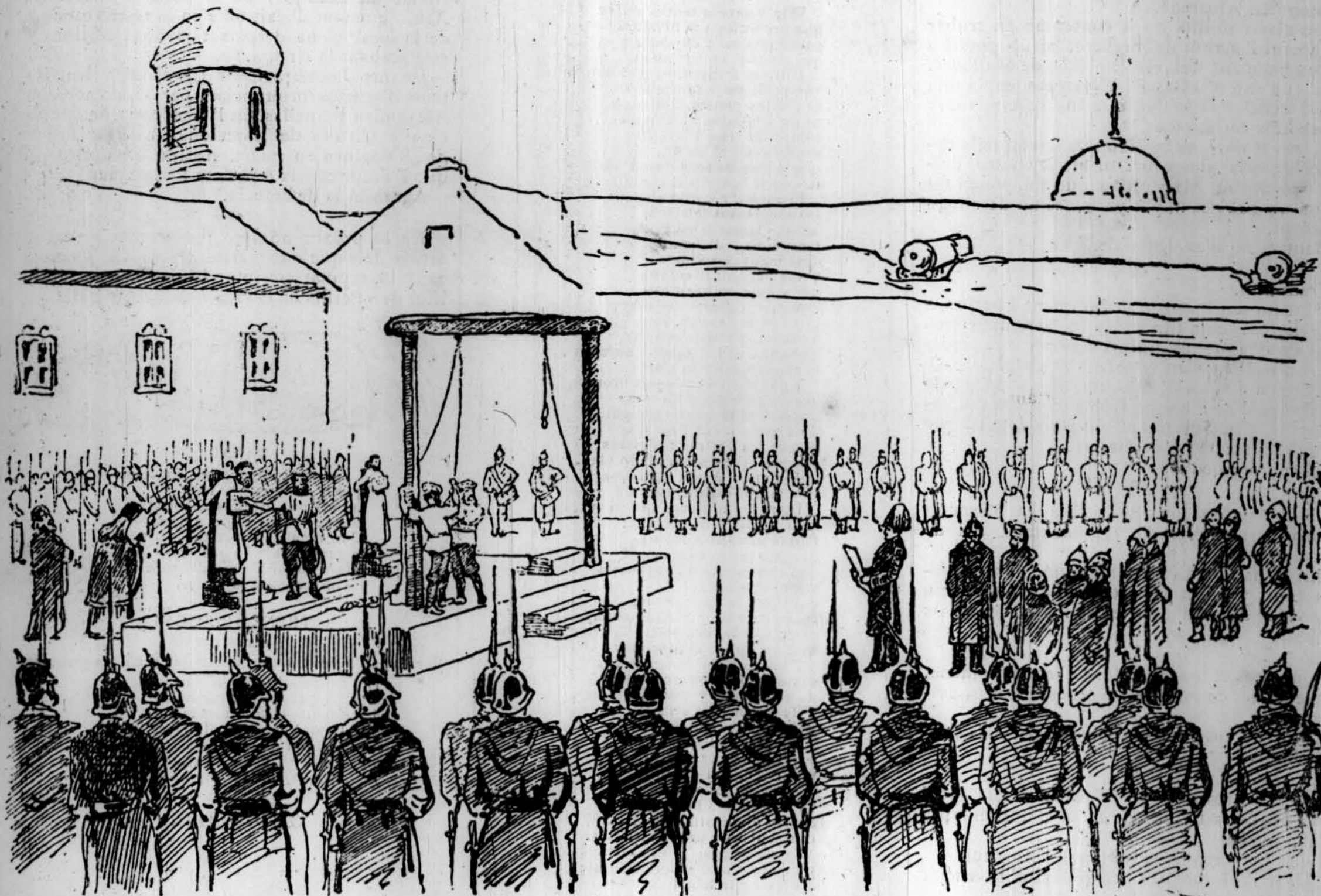
Un Gironí. Están be. || A. S. V. Las ideas no están mal, pero hi falta bon desarrollo. No obstant, á son temps aprofitaré un epigrama y algunas cantarellas. || D. Foix. Sentim no poderlo complaure, perque La Tramontana no 's vol ocupar de balls. || Mitja camisa. Per publicar aquesta classe de noticias son menester més datos y la firma de qui l' ha donat. || Tortamolla. Aniran á son temps las xaradas n.º 1, 2 y 3. La 4.ª, encare que regular, flueixa un xich. La poesietta está ben versificada pero la idea es petita. || Miquel Servole. Ja 'n veu la mostra. || A. Farigola. Aprofitaré casi tot lo que envia. — Respecte á la poesia de la setmana passada no es que creguessim que no fos original de vosté, sino que no era inédita. En lo número correspondent al 5 del actual del periódich que vosté ja cita la trobará || A. Salabert (a) Trebalas. Noté interés pe 'l públich. || Yo. Be. noy; aixóho comensa á pelar be; un xich adobat hi anirà || Ruch Nafrat. Aprofitaré dos gero-glifichs: los altres son massa fácils de treure. || E. D. Mundi. La poesia está be; pero com te poch interés pe 'l públich, es un xich massa llarga: pot ser la publicuem escusada. || Flaquer. Los gero-glifichs son massa fácils. || Salvador Martí. Arregladetas aniran las dos xaradas y 'l gero-glifich. || R. Llópis. Está be.

ADMINISTRACIÓ

J. B. (Lleyda). Enterats. || M. B. (Cassá de la Selva). Queda servit. || M. P. (Olot). Las trobará en lo periódich. || M. B. (Tarragona). No reberem la carta. Envia lo pedido. L' import ab libransas ó sellos || S. C. (Badalona). Fassi 'l pedido que li sembli be, pero no admetém devoluciones. || P. L1. (Torroella de Montgri). Queda servit. Enviahi noticias. || J. R. (Vilanova). Enterats. Queda servit || A. A. (Puigcerdá). Enterats. || J. B. G. (Llagostera). Prometéu servirlo be. || P. C. (La Bisbal). Enterats. Millorarà com ja pot veure. || J. M. (Tarragona). Está be. || P. V. (San Felu de Guixols). Per ara no pot ser sino 'l dissapte.

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA de E. Ullastres 96, Ronda Universitat, 96

ACONTEIXEMENTS DE RUSSIA

Ultima execució de nihilistas en la fortlesa de Sant Paul en San Petersburg

ALEXANDRO II

Assessinat del Czar Alexandro II